

5) проведення експертизи проєктно-кошторисної документації в підрозділі ДП „Укрдержбудекспертиза”;

б) будівництво сміттєпереробних заводів.

Джерелами фінансування можуть бути: виконання проєктно-кошторисних робіт (обласний бюджет); будівництва об'єктів (державний фонд регіонального розвитку, субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення природоохоронних заходів на об'єктах комунальної власності при співфінансуванні з обласного бюджету).

Збудовані об'єкти мають перебувати у спільній власності територіальних громад сіл, селищ, міст Тернопільської області, експлуатуватись відповідними комунальними підприємствами Кременецької та Чортківської міських рад за договорами з підприємством-балансоутримувачем [5].

Використані джерела

1. Національна стратегія управління відходами в Україні до 2030 року. К., Кабінет Міністрів України, 2017.
2. Національний план управління відходами в Україні до 2030 року. – К., Міністерство екології та природних ресурсів України, 2019
3. Річний звіт за формою № 1 ТПВ „Звіт про поводження з твердими побутовими відходами”(2017 рік). К., Мінбуд України, 2016. 11с.
4. Закон України „Про відходи”. К., Верховна Рада України, 1998. (поточна редакція від 18.12.2017р.). 242с.
5. Закон України „Про місцеве самоврядування в Україні”. К., Верховна Рада України, 1997. (поточна редакція від 24.02.2018р.). 170с.
6. Земельний Кодекс України. К., Верховна Рада України, 2001. (поточна редакція від 09.08.2019р.).

Бідулька Ольга

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.н.держ.упр, доцент, в.о. завідувача кафедри міжнародного права та міграційної політики Дракохруст Т.В.)

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЮРИДИЧНОГО СУПРОВОДУ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Нормативно-правова база являє собою організаційно-функціональний образ системи місцевого самоврядування, виражений юридичною мовою і який відповідає її цільовому призначенню. При цьому правові норми забезпечують моделювання як самої системи місцевого самоврядування, так і її підсистем, нормування та формалізацію їх функціонально-організаційних структур.

На сьогодні більшість органів місцевого самоврядування самостійно

визначають засади своїх відносин в системі «особа-влада», не враховуючи багатьох чинників таких відносин. На практиці застосування такого підходу веде до розширення визначених законом повноважень цих органів без їх чіткої регламентації. У більшості актів органів місцевого самоврядування, якими визначено засади їх взаємодії з особою, основна увага приділена правам відповідного органу та обов'язкам особи. В той же час права особи та процедури їх захисту визначаються схематично, а на сам орган покладаються мінімальні обов'язки [1].

На сьогодні питання, пов'язані з адміністративним провадженням в органах місцевого самоврядування, регулюють Конституція України, Закон України «Про звернення громадян», укази Президента України спрямовані на забезпечення конституційних прав громадян на звернення та реалізацію цих прав, постанова Кабінету Міністрів України про затвердження типової інструкції з діловодства, інші акти Кабінету Міністрів України, а також низка актів органів місцевого самоврядування тощо.

Чинне законодавство, що регулює відносини в галузі місцевого самоврядування не досконале: по-перше, чітко не регулює відносини, що виникають у діяльності органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо забезпечення реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб; по-друге, практично не визначає порядок діяльності органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо надання якісних адміністративних послуг; по-третє, майже не регламентує процедури розгляду адміністративних справ. В адміністративному законодавстві саме процедурна частина є найменш розвиненою. На сьогодні, відсутнє поняття та визначення категорії «адміністративна послуга», що не сприяє підвищенню ефективності діяльності органів місцевого самоврядування.

Найголовніше, що законодавство не забезпечує практичну реалізацію принципу, закладеного в частині другій статті 19 Конституції України: «Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України» [2]. Це в свою чергу, не дозволяє юридичним службам в тому числі, ефективно здійснювати свою роботу щодо забезпечення законності в діяльності органів місцевого самоврядування.

Слід зазначити, що відсутність чітко врегульованих правил і процедур в діяльності органів місцевого самоврядування взагалі та їх юридичного супроводу в першу чергу створює труднощі у процесі правозастосування (як наслідок збільшуються спори і конфлікти) і потребує, на наш погляд, чіткої регламентації.

Правові основи юридичного супроводу органів місцевого самоврядування являють собою синтетичну модель, тобто підрозділяються на окремі правові положення, що містяться в різних галузях права [3].

Ми вважаємо, що з правової точки зору особливий інтерес викликає диференціація управлінської роботи по наступних сферах і сегментах діяльності органів місцевого самоврядування: створення органу; формування власної системи бухгалтерського обліку та звітності, іншої державної звітності, а також продуманої податкової політики, що забезпечує як законність, так і оптимальність податкових платежів; організація персоналу, в тому числі створення кадрової служби, підбір, розстановка кадрів, правове закріплення їх прав та обов'язків в посадових інструкціях, забезпечення їх ротації та професійної придатності, визначення способів і форм задоволення організації в робочій силі (кадрах): звичайний найм, залучення сторонніх організацій, аутсорсинг, лізинг персоналу; визначення конкретної моделі управління, системи прийняття рішень, ієрархії управлінських органів, становлення внутрішньої структури організації, виділення її підрозділів; організація ресурсно-матеріального забезпечення і збуту, встановлення необхідного правового режиму використовуваного майна, проведення маркетингової політики; організація правової роботи тощо.

Як видно з наведеного переліку управлінських дій, значна частина питань управління може бути вирішена тільки в рамках належного юридичного супроводу – за допомогою нормативних правових і локальних актів. Ці критерії якраз і знаходять відображення у складі розглянутих видах вище управлінських дій органів місцевого самоврядування.

Використані джерела

1. Висновки міжнародної конференції «Кваліфікований правовий захист громадянина: принципи правової держави як складова частина європейської політичної ідентичності». URL: http://www.parlament.org.ua/content/print.php?action=news&ar_id=1546.
2. Конституція України. Частина перша. Одеса : Студія «Негоціант», 2006. 86 с.
3. Слобожан О. В. Сучасний стан розвитку юридичних служб органів місцевого самоврядування: оцінки експертного середовища / О. В. Слобожан // Організованість як ефективність державного управління: зб. наук. пр. ДоДУУ. Донецьк: ДонДУУ, 2010. Вип. 168. ч. 2. С. 198-214.